

נפשי, דעתי מה תפעלי / טרם לצורך תעלוי,
 שובי, לבי ממעלי, / חתאך וחוביך גלי.
 בואי בחרבר וסגור / דלתי פשעים געלי,
 תחת בונך צורך חבי, / עד עבר עת וחלוי.
 5. הודי עלי פשעך לצור / עזה, ואז תגצלי,
 וראי פקדיות רב עוזן / בצעה, ועוד לא תמעלי.
 קומי בעודليل, ואל / תתיישני, תתעצלוי,
 רפי ושירה דברי, / הכל וומרה מלילי.
 10. לפני אלהיך שחי, / השפטתי, התנפלי,
 התבונני, הכווני, / התרונני, התפללי,
 התנערי, התעוררי, / השטורי, התחוללי,
 צדק ומשפט בקשוי, / גם הענוה שאלי —
 אולי יחנן צור ולא / תרדי אליו שחת בל.
 15. למה, ייחידתי, ועל / מה זה והבל תהבלין
 התאויר, התעריר, / הנזיר, האצלוי,
 עזבי הכל עולם, ולא / על רחבו תתאבל.
 אם תשמעי מוסר, גם / בנתיב ישרים תנחלי —
 טוב הארכמה תאכלוי, / חיים וכבוד תנחלי
 מאת אדוניך, וגם / בו תזרקי, תתחללי.
 20. אם תמנני, תמנעי / מטווב ורע תתעלולוי —
 נגע וקלון תמצאי, / חרפה ובו לא תחדלי.
 זكري ביום הדין, ואל / תסתכלו ותחוללי,
 על פועלך הטוב וגם / חרע פניו צור תשאלי.
 תחפללי, תחנפלי, / ובתף לפניו חללי.
 25. אם תפעלי טוב לך ולך — / אל תלכי בית האלי!
 [עד] בית אלהי אהלי, / תעדי חלי, תעדי חלי.

2. ממעלי מחתא בגידתי. 3. וסגור מלשון "סגור לבם" (הושע יג, ח); כאן כנראוד
 במשמעות מנעל, מלשון "...ונעל המטגר בפניה" (שמות רבה, טו). 4. חבי וכרו, מלשון
 "חבי [...] עד־יעבריהם" (יש' כו, ב). חוליו חרדי, פחדיו איזוב לב, ו). 6. פקדון
 עונש; רב וכרו של גודל חטא רדיפת הבצע שלך. 7. תתיישני תירדמי, בתרדמת הסכלו
 והסת הדעת. 11. התחוללי חולוי ורעדוי (על־פי תה' לו, ז וראב"ע שם). 13. שחת כל
 בור הקבר, שבו בלה וכלה הכלל.

15. התאויר חרדי עוז. האצלוי היבדלי, מחברת אדם והבל העולם הזה. 16. רחבו
 פארו. 17. תנחלי, תנחלי, תלכי. 20. תתעלולוי, תעוללי לעצמך. 22. ביום את
 יום. תסתכלו תהיה סכלה. 25. בית האלי בית האלילים; כנראה כינוי לפיתויי חבלי.
 26. אהלי נתיאओהלהך. תעדי תבטלי, תסרי (על־פי דני ב, כא); חלי מחללה. תעדי חלי
 תתקשת בתוכשייטים.